

reelle Forhold, og der kommer man ind paa Forhold, hvor man virkelig kan søge at faa Sagen retferdigt og rigtigt afgjort, og hvor man ikke er undergivet saadanne Tilfældigheder som den, om nogle Fordringshavere, Halvdelen af Fordringshaverne, ere tilbøjelige til at forlange Eksekutor fjernet, eller en eller flere Tvangsarvinger, hvis Andel i Boet tilsammen udgør Halvdelen af Boet, vilde forlange det; der er rent formelle Forhold. Det kommer man bort fra og ind paa materielle Forhold, saaledes, at man kan sige: her er naturlig og virkelig Grund til at forlange dette Forhold forandret, nemlig at Eksekutor ikke længere kan raade for Boet.

Lovforslagets Paragraffer 3 og 4 indeholde Bestemmelser om den formelle Fremgangsmaade, som man skal benytte, hvis man vil anvende Paragrafferne 1 og 2, altsaa søge Eksekutor fjernet af de Grunde, der ere anførte i § 1, Nr. 1, 2 eller 3, hvis man vil forlange Sikkerhedsstillelse efter § 2 og Eksekutor ikke vil gaa ind derpaa. Jeg har lejlighedsvis bemærket, at jeg har opfattet Lovforslaget saaledes, at det kun er en rent formel Fordring, der skal stilles, intet som helst andet. Der omtales jo aldeles intet af materielle Grunde, men der opstilles kun Fordring om Tal og Bestemmelser om Bederlag o. s. v., altsaa, man overlader til vedkommende Fordringshaveres og Arvingers Løse, om de ville stille en saadan Fordring eller ej, og det, som Skifteretten vilde faa at afgøre efter Paragrafferne 3 og 4, vilde altsaa kun være det rent formelle, om Fordringen nu er stillet af tilstrækkelig mange; men den vilde, hvis der er et tilstrækkeligt Antal, ikke kunne vægre sig ved at tage Fordringen til Følge, overtage Boet og forlange, at Eksekutor skulde afgive det.

Det høje Ting vil se, at jeg saaledes for mit Vedkommende er meget tilbøjelig til at fremme dette Lovforslag og meget villig til at arbejde videre derpaa, og jeg antager heller ikke, at det vil have stor Banfelighed at blive enig med den højtærede Minister om de nærmere Bestemmelser, som der maatte kunde være Anledning til at føje til Lovforslaget. Jeg kan ikke stønne rettere, end at det i og for sig er meget heldigt og gavnligt, at denne Sag er bleven rejst, og man er kommen til at debattere dette Spørgsmaal.

Mellemann: Jeg kan ligesom den sidste ærede Taler anbefale Tinget at fremme dette Lovforslag, idet jeg tror, at det vil op hjælpe forskellige Ulemper, som der nødvendigvis maa strides ind imod. Behandlingen

af Dødsboer ved Testamentssekretorer er tagen til i ganske overordentlig Grad. Jeg tror ikke just, at det, som den sidste ærede Taler sagde, er Loven af 30te November 1874, som i den Henseende har spillet nogen stor Rolle, thi der var jo ogsaa, før den Lov kom ud, ikke noget i Vejen for, at man kunde faa Testamentssekretorer bestilte. Det eneste ny, Loven af 30te November 1874 i Henseende til Testamentssekretorer uden Jurisdiktion indfører, er egentlig kun den Bestemmelse i § 6, at den længstlevende Ægtefælle, som hensidder i udstiftet Bo, kan indsætte en Eksekutor med Virkning for hele Fællesboet. Det var nemlig før den Tid et omtvistet Spørgsmaal, om den længstlevende Ægtefælle kunde indsætte en Eksekutor undtagen for sin Andel i Boet, om han eller hun kunde gøre det, ogsaa for den først afdødes Part. Dette omtvistede Spørgsmaal er afgjort ved Loven af 1874 i den Retning, at den længstlevende kan det. Det kan naturligvis nok være, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor der saaledes ifølge denne Regel er blevet givet Eksekutorbevilling i Boer, hvor det tidligere ikke kunde ske, men jeg tror dog alligevel efter min Erfaring, at det kun er saa Tilfælde; den store Hovedmasse af Tilfælde er saadanne, som ogsaa før Loven af 1874 kunde have fundet Sted. Jeg tror, at den egentlige Grund til den stærke Benyttelse af Testamentssekretorer, og navnlig den stærke Benyttelse af dem i Kjøbenhavn, er den betydelig mere forcerede Sagt efter Forretninger, som den store Konfurrence mellem Sagførerne og andre lignende juridiske Forretningsmænd, der nu finder Sted, medfører. Men dernæst tror jeg ogsaa, der er et andet Moment, som her i Kjøbenhavn i alt Fald spiller en Rolle, og som man ved at ordne denne Sag, hvis man f. Eks. vilde afstære hele Afgangen til atskindatte Testamentssekretorer, maatte tage i Betragtning, og det er det, at Kjøbenhavns Skiftekommission sikkert ikke vilde kunne løse Opgaven, dersom der f. Eks. i Kjøbenhavn ikke var Testamentssekretorer. Denne Skiftekommission og det Personale, den har til sin Raadighed, vilde i saa Fald være et i Forhold til Forretningsmassen saa aldeles ubetydeligt Quantum Kræfter, at der vistnok slet ikke kunde være Tale om at komme nogen Begne, og i alt Fald er det da sikkert nok, at det, man jo særligt klager over den Dag i Dag ved Skiftekommissionen, nemlig at Boerne blive behandlet saa overordentlig langsomt, vilde blive Tilfældet i en mange Gange højere Grad, dersom det var saa. Jeg kan i det hele slutte mig til den Betragtningssmaade, som det foreliggende Lovforslag hviler paa.